

Homográfia becslése részleges ismert affin transzformációból

Baráth Dániel és Hajder Levente

MTA SZTAKI, Elosztott Események Elemzése Kutatólaboratórium

Abstract

A dolgozat célja egy olyan új szerű homográfia becslő eljárás bevezetése, mely input adatként a pont koordinátákon felül nem a teljes affin transzformációt, hanem annak csak néhány komponensét várja. A bemutatott módszer a HAF algoritmus kiterjesztése. (A HAF a "Homográfia becslése Affin transzformáció Fundamentális mátrix felhasználásával" rövidítése.) Ezen keresztül azt is bemutatjuk, hogy kizárólag pont-koordinátákat használó módszerek hiányosak, hiszen a legtöbb jellemző-pont detektor a pontok elhelyezkedésén kívül bizonyos affin komponenseket is szolgáltat, mint például elforgatást vagy tengelyek menti skálát. A bemutatott módszert P-HAF-nak nevezzük a későbbiekben. A módszer szintetikus és valós teszteken is validáltuk.

1. BEVEZETÉS

A homográfia-becslés a számítógépes látás több területén is alapvető fontosságú eljárás, mint például a robot látás^{1,2}, kamera-kalibráció^{3,4,5}, háromdimenziós rekonstrukció^{6,7} vagy akár a kiterjesztett valóság⁸. Természetesen a területen több különböző, más és más bemenetet használó módszer is elérhető: akadnak pont-⁹, egyenes-⁹, vagy régió-megfeleltetéseket¹⁰ használóak, de éppúgy kontúr-alapú¹¹ módszerek is. Ezek az általánosan használt eljárások adat-normalizációt⁹ és numerikus optimalizálást is igényelnek.

Annak ellenére, hogy a pont-megfeleltetéseket használó homográfia-becslés általánosan már megoldott problémának tekintett, előző munkánkban¹² bemutattuk, hogy ezek a módszerek hiányosak. A jellemző-pont detektorok által szolgáltatott információból csak és kizárólag a pontok elhelyezkedését figyelembe venni azt eredményezi, hogy elveszítünk lényeges információkat, melyek pontosíthatnák a becslési eljárást. Előző cikkünkben bemutattuk, hogyan lehet a teljes pontbéli affin transzformáció ismeretében a vonatkozó homográfiát megbecsülni. Ez elméleti szempontból lényeges, azonban a gyakorlatban nehezen alkalmazható, hiszen a teljes affin transzformáció becslése nehéz feladat.

Ezen értekezés elsődleges célja egy olyan általános elméleti háttér megalkotása, amely lehetőséget biztosít a különböző affin komponensek ismeretében a becslést javítani, az elméletet egy a gyakorlatban könnyen alkalmazható formába önteni.

A munka eredménye két részből áll: **(1)** Sikerült kiter-

jesztenünk a HAF algoritmust¹² részlegesen ismert affin transzformációkra és **(2)** beláttuk, hogy ezen az új szerű leírás segítségével a homográfia már két pontmegfeleltetés segítségével megbecsülhető. Tudomásunk szerint ehhez eddig legkevesebb három pontmegfeleltetés kellett.

A cikk felépítése a következő: először az elméleti háttérrel ismertetjük, majd annak általánosítását különböző affin komponensekre. Ez után megmutatjuk, hogyan alkalmazható az elmélet SIFT pontokra. Legvégül, szintetikus és valós tesztekkel mutatjuk be a módszer hatékonyságát.

1.1. ELMÉLETI HÁTTÉR

Homográfia. A dolgozatban a homográfia általánosan elfogadott definícióját használjuk, miszerint a H homográfia egy $P^2 \rightarrow P^2$ leképezés, amely minden egyes $x_i^1 = [u_i^1 \ v_i^1]^T$ ponthoz a megfelelő $x_i^2 = [u_i^2 \ v_i^2]^T$ és $[u_i^2 \ v_i^2 \ 1]^T \sim H[u_i^1 \ v_i^1 \ 1]^T$ pontot rendel. Itt a felső és alsó indexek az adott képet és az aktuális pontot jelölik.

Homográfia kifejezése a fundamentális mátrix segítségével. Az $\begin{bmatrix} e^2 \\ \times \end{bmatrix} H = F$ formula⁹ segítségével a probléma szabadságfoka háromra csökkenthető, ahogy az részleteiben látható korábbi cikkünkben¹². Ekkor a homográfia kifejezhető az utolsó sorának elemeivel (h_{31} , h_{32} és h_{33}) az alábbi módon:

$$h_{1j} = e_x h_{3j} + f_{2j} \quad h_{2j} = e_y h_{3j} + f_{1j} \quad j \in \{1, 2\} \quad (1)$$

Ha az 1. egyenletet behelyettesítjük a hagyományos DLT

eljárásba ($p^2 \sim Hp^1$), akkor a teljes homográfia a következő egyenletekkel számolható:

$$\begin{aligned} (u^1 e_x - u^1 u^2)h_{31} + (v^1 e_x - v^1 u^2)h_{32} + \\ (e_x - u^2)h_{33} &= -u^1 f_{21} - v^1 f_{22} - f_{23}. \quad (2) \\ (u^1 e_y - u^1 v^2)h_{31} + (v^1 e_y - v^1 v^2)h_{32} + \\ (e_y - v^2)h_{33} &= u^1 f_{11} + v^1 f_{12} + f_{13}. \end{aligned}$$

Meg kell jegyezni, hogy ekkor egy pontpár csak egyetlen egyenletet jelent, hiszen a fundamentális mátrix a pontmegfeleltetési probléma szabadságfokát is lecsökkenti a kapcsolódó epipoláris egyenesen való keresésre. Ez a fenti módszer a későbbiekben 3PT néven fog szerepelni, hiszen már 3 pontmegfeleltetés (és a fundamentális mátrix) segítségével számolható.

Affin transzformáció. Molnár és tsai.¹³ megmutatták, hogyan számolható ki az A affin transzformáció a H homográfia paramétereiből. Az affin transzformáció négy paramétere az elforgatásért, a vízszintes és függőleges skáláért és a nyírásért felelős. Az A utolsó oszlopa pedig a eltolást írja le. Ekkor a megfeleltetés a pont-koordináták között az első (u^1 and v^1), illetve a második (u^2 and v^2) képen a következőképp adódik:

$$u^2 = \frac{h_1^T [u^1, v^1, 1]^T}{h_3^T [u^1, v^1, 1]^T} \quad v^2 = \frac{h_2^T [u^1, v^1, 1]^T}{h_3^T [u^1, v^1, 1]^T}$$

ahol a 3×3 -as H homográfia mátrix az alábbi formában is leírható: $H = [h_1^T \ h_2^T \ h_3^T]^T$. Az affin paraméterek ekkor a perspektív transzformáció pontbeli parciális deriváltjaiként adódnak:

$$a_{1j} = \frac{h_{1j} - h_{3j}u^2}{s} \quad a_{2j} = \frac{h_{2j} - h_{3j}v^2}{s} \quad j \in \{1, 2\}, \quad (3)$$

ahol $s = h_3^T [u^1, v^1, 1]^T$. Részletes levezetés korábbi cikkünkben olvasható¹².

2. HOMOGRÁFIA BECSLÉSE AFFIN TRANSZFORMÁCIÓBÓL

Ebben a fejezetben megmutatjuk, hogy hogyan válik egyszerűbbé a homográfia mátrix becslése az epipoláris geometria és a pontbeli affin transzformációk ismeretében.

2.1. HOMOGRÁFIA AFFIN TRANSZFORMÁCIÓBÓL

Ahogy azt a HAF eljárás¹² esetén megmutattuk, a homográfia kiszámolható egy inhomogén, lineáris egyenletrendszer megoldásával, amennyiben az epipoláris geometria ismert a sztereo képpár között. A C együttható mátrix felírható az

alábbi módon:

$$C = \begin{bmatrix} a_{i,11}u_i^1 + u_i^2 - e_x & a_{i,11}v_i^1 & a_{i,11} \\ a_{i,12}v_i^1 + u_i^2 - e_x & a_{i,12}u_i^1 & a_{i,12} \\ a_{i,21}u_i^1 + v_i^2 - e_y & a_{i,21}v_i^1 & a_{i,21} \\ a_{i,22}v_i^1 + v_i^2 - e_y & a_{i,22}u_i^1 & a_{i,22} \end{bmatrix} \quad (4)$$

Ekkor ez az egyenletrendszer $Cy = d$ formára hozható, ahol a $d = [f_{21}, f_{22}, -f_{11}, -f_{12}]$ vektor az inhomogén részt, míg a $y = [h_{31}, h_{32}, h_{33}]^T$ vektor pedig az ismeretlen paramétereket foglalják magukba. A legkisebb négyzetes értelemben optimális megoldás megadható az $y = C^\dagger d$ egyenlettel, ahol a C^\dagger a C mátrix Moore-Penrose pszeudo-inverze.

2.2. AZ AFFIN TRANSZFORMÁCIÓS MODEL

Jelöljük a i . indexű ($i \in [1, n]$) pontpárt az eltolásért felelős utolsó oszlop nélkül a következőképpen:

$$A_i = \begin{bmatrix} a_{i,11} & a_{i,12} \\ a_{i,21} & a_{i,22} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \cos(\alpha_i) & -\sin(\alpha_i) \\ \sin(\alpha_i) & \cos(\alpha_i) \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} s_{i,x} & w_i \\ 0 & s_{i,y} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} s_{i,x} \cos(\alpha_i) & w_i \cos(\alpha_i) - s_{i,y} \sin(\alpha_i) \\ s_{i,x} \sin(\alpha_i) & w_i \sin(\alpha_i) + s_{i,y} \cos(\alpha_i) \end{bmatrix} \quad (5)$$

A α_i , $s_{i,x}$, $s_{i,y}$ és a w_i változók az elforgatási szöveget, az x , y tengelyekre vonatkozó skálát és a nyírási paramétert jelentik.

2.3. HOMOGRÁFIA RÉSZLEGESEN ISMERT AFFIN TRANSZFORMÁCIÓBÓL

Ebben a fejezetben megmutatjuk, hogy nincs szükség a teljes affin transzformációra a kapcsolódó homográfia kiszámításához. Ez gyakorlati szempontból hasznos, hiszen a legtöbb jellemző-pont detektor az affin transzformáció csak egy bizonyos részzeit szolgáltatja. A SIFT detektor például egy elforgatást és egy skálát eredményez, míg a nyírás ismeretlen marad.

Helyettesítsük be az előző fejezetben ismertett transzformációs modellt (5. egyenlet) a 4. egyenletekbe:

$$h_{31} (s_{i,x} \cos(\alpha_i) u_i^1 + u_i^2 - e_x) + h_{32} s_{i,x} \cos(\alpha_i) v_i^1 + h_{33} s_{i,x} \cos(\alpha_i) = f_{21} \quad (6)$$

$$h_{32} ((w_i \cos(\alpha_i) - s_{i,y} \sin(\alpha_i)) v_i^1 + u_i^2 - e_x) + h_{31} (w_i \cos(\alpha_i) - s_{i,y} \sin(\alpha_i)) u_i^1 + h_{33} (w_i \cos(\alpha_i) - s_{i,y} \sin(\alpha_i)) = f_{22} \quad (7)$$

$$h_{31} (s_{i,x} \sin(\alpha_i) u_i^1 + v_i^2 - e_y) + h_{32} s_{i,x} \sin(\alpha_i) v_i^1 + h_{33} s_{i,x} \sin(\alpha_i) = -f_{11} \quad (8)$$

$$h_{32} ((w_i \sin(\alpha_i) + s_{i,y} \cos(\alpha_i)) v_i^1 + v_i^2 - e_y) + h_{31} (w_i \sin(\alpha_i) + s_{i,y} \cos(\alpha_i)) u_i^1 + h_{33} (w_i \sin(\alpha_i) + s_{i,y} \cos(\alpha_i)) = -f_{12} \quad (9)$$

Ekkor n pontra megadható egy túlhatározott, inhomogén, lineáris egyenletrendszer, mely legkisebb négyzetes értelemben véve optimálisan megoldható.

2.4. NORMALIZÁCIÓ

Ahogy az jól ismert, a felhasznált adatok normalizációja a homográfia-becslés lényeges része ⁹, amit a numerikus pontatlanságból következő hibák kiküszöbölésért alkalmazunk. Jelöljük az első és a második képekre vonatkozó normalizációs transzformációkat rendre T_1 -vel és T_2 -vel, ahol a normalizált homográfia az alábbi módon számolható: $H' = T_2 H T_1^{-1}$. A T_1, T_2 . A transzformációs mátrixok speciális affin transzformációk: kizárólag eltolást és skálát tartalmaznak. Jelöljük ezentúl a horizontális és a vertikális skálákat l_x^k -vel és l_y^k -vel ($k \in \{1, 2\}$).

A pontkoordináták és a fundamentális mátrix normalizációja. Az első és második képen a normalizált pontok koordinátái a következő formulával számolhatóak: $p_i^{1'} = T_1 p_i^1$ és $p_i^{2'} = T_2 p_i^2$. A fundamentális mátrixra vonatkozó normalizációs formula az alábbi formában adható meg:

$$F' = T_2^{-T} F T_1^{-1}. \quad (10)$$

Az affin transzformáció normalizációja. Ahogy az előző cikkünkben ¹² beláttuk, a normalizációs transzformáció módosítja az megoldás eredeti egyenleteit (3.) Például,

$$\left(h_{31} u_i^1 + h_{32} v_i^1 + h_{33} \right) a'_{i,11} = \frac{l_x^2}{l_x^1} h_{11} - \frac{l_x^2}{l_x^1} u_i^2 h_{31}, \quad (11)$$

ahol a $l_x^k = T_{k,11}$, $l_y^k = T_{k,22}$ ($k \in \{1, 2\}$) paraméterek a horizontális és vertikális skálát jelölik. Az egyenlet bal oldala a projektív mélység és az aktuális affin paraméter szorzataként adódik a normalizált térben. Elemi átalakítások után belátható, hogy az affin paraméterek a következőképp számolhatóak: $a'_{i,11} = \left(l_x^2 / l_x^1 \right) a_{i,11}$, $a'_{i,12} = \left(l_x^2 / l_y^1 \right) a_{i,12}$, $a'_{i,21} = \left(l_y^2 / l_x^1 \right) a_{i,21}$, $a'_{i,22} = \left(l_y^2 / l_y^1 \right) a_{i,22}$. Az normalizált affin paraméterek a következőképp módosítják a 6–9 egyenleteket

$$h_{31} \left(s_{i,x} \left(l_x^2 / l_x^1 \right) \cos(\alpha_i) u_i^1 + u_i^2 - e_x \right) + \left(l_x^2 / l_x^1 \right) \left(h_{32} s_{i,x} \cos(\alpha_i) v_i^1 + h_{33} s_{i,x} \cos(\alpha_i) \right) = f_{21} \quad (12)$$

$$h_{32} \left((w_i \cos(\alpha_i) - s_{i,y} \sin(\alpha_i)) \left(l_x^2 / l_y^1 \right) v_i^1 + u_i^2 - e_x \right) + \left(l_x^2 / l_y^1 \right) h_{31} (w_i \cos(\alpha_i) - s_{i,y} \sin(\alpha_i)) u_i^1 + \left(l_x^2 / l_y^1 \right) h_{33} (w_i \cos(\alpha_i) - s_{i,y} \sin(\alpha_i)) = f_{22} \quad (13)$$

$$\left(l_y^2 / l_x^1 \right) h_{31} \left(s_{i,x} \sin(\alpha_i) u_i^1 + v_i^2 - e_y \right) + \left(l_y^2 / l_x^1 \right) \left(h_{32} s_{i,x} \sin(\alpha_i) v_i^1 + h_{33} s_{i,x} \sin(\alpha_i) \right) = -f_{11} \quad (14)$$

$$\left(l_y^2 / l_y^1 \right) h_{32} \left((w_i \sin(\alpha_i) + s_{i,y} \cos(\alpha_i)) v_i^1 + v_i^2 - e_y \right) + \left(l_y^2 / l_y^1 \right) h_{31} (w_i \sin(\alpha_i) + s_{i,y} \cos(\alpha_i)) u_i^1 + \left(l_y^2 / l_y^1 \right) h_{33} (w_i \sin(\alpha_i) + s_{i,y} \cos(\alpha_i)) = -f_{12} \quad (15)$$

Amennyiben ehhez a rendszerhez hozzávesszük a 3PT mód-

szernél ismertetettek (2.) egy inhomogén, lineáris egyenletrendszert kapunk. Megjegyezzük, hogy itt a normalizált koordinátákat és fundamentális mátrixot kell behelyettesíteni.

Ez a normalizációs formula letisztultabb a ¹²-ban bemutattnál.

2.5. HOMOGRÁFIA BECSLÉSE SIFT JELLEGZETES-PONTOKBÓL

A fentiekben ismertett becslési eljárás alkalmazható különböző jellegzetes pont-leírókra. Mi a következőkben a széles körben használt SIFT ¹⁴ leírókat használtuk valós tesztekre. Ez a leíró egy skálát és egy elforgatási szöveget ad a megfigyelt pontokra vonatkozóan. Mi a skálát horizontális irányúnak tekintettük, ezért a 6–9 rendszerből csak azokat az egyenleteket kell megtartani, melyek tartalmazzák az s_x és az α paramétert (6, 8 egyenletek). Ekkor pontpáronként három egyenlet adott. Annak ellenére, hogy ez elegendőnek látszik már egyetlen pont esetén is, azonban a homográfia három paraméterének kiszámolására az affin paraméterek lineárisan összefüggőek. *Ellenben két pont esetén kiszámolható a homográfia.*

2.6. SZÁMÍTÁSIGÉNY

Az ismertett módszer számításigénye egyenlő az inhomogén, lineáris egyenletrendszer megoldásával Moore-Penrose pszeudo-inverz felhasználásával. Ez szekvenciális feldolgozás esetén $\mathcal{O}(m^3) + \mathcal{O}(r^3)$ komplexitást jelent, ahol m a sorok száma az A együttható-mátrixban, míg r az A rangja. Megjegyezzük, hogy ez párhuzamos feldolgozás esetén $\mathcal{O}(m) + \mathcal{O}(r^3)$ -ra csökkenthető ¹⁵. Ennek következtében a módszer néhány milliszekundum alatt lefuttatható.

3. KÍSÉRLETI EREDMÉNYEK

Ezen fejezet elsődleges célja megmutatni, hogy az ismertett elmélet működik szintetikus és valós adatokon is. A bemutatott és a rivális módszerek is a Levenberg-Marquardt ¹⁶ numerikus optimalizálással fejeződnek be, mely a nemlineáris egyenletrendszereket optimalizálja. Rivális módszereknek a normalizált DLT és 3PT algoritmusokat választottuk.

3.1. SZINTETIKUS TESZTEK

A szintetikus színterek olyan módon készültek, hogy generáltunk két, P_1, P_2 perspektív vetítési mátrixot. Ezen két kamera pozícióját egy $S_c(u, v) = [u \ v \ 60]^T$, $u, v \in [-20, 20]$ síkon véletlenszerűen választottuk ki [†]. Mindkét

[†] Egyenletes eloszlást használtunk.

kamera az origó fele néz és a felfele néző irányuk véletlenszerűen lett beállítva. Ekkor a fundamentális mátrix kiszámolható két kameramátrixból⁹. Mindezek után 50 véletlen pontot generáltunk a $S_p(u, v) = [u \ v \ 0]^T$ parametrikus formulával megadott síkon minden egyes tesztesetre. Ezeket a tesztek 500-szor futtattuk le a különböző zajszinteken. A zajt[‡] a pontok koordinátáikhoz adtuk hozzá. Az affin transzformációkat az összes zajos pontból számított homográfiából számoltuk ki (3. egyenlet). Végezetül minden egy affin transzformációs mátrixot a már ismertett módon felbontottunk komponenseire (lásd 5. egyenlet).

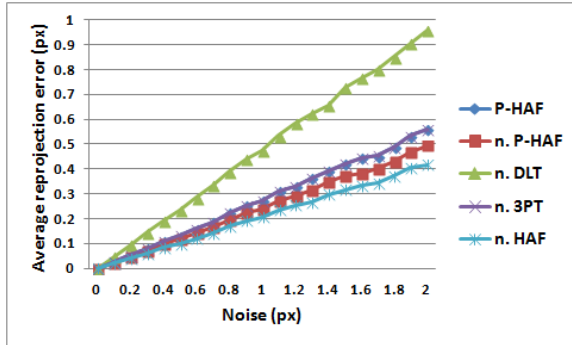

Figure 1: A különböző módszerek összehasonlítása szintetikus adatokon. A vízszintes tengely a pontkoordinátákhoz hozzáadott Gauss-zaj szórását (σ), míg a függőleges tengely az átlagos visszavetítési hibát jeleníti meg.

Az 1. ábra a különböző módszerekre vonatkozó hibát jeleníti meg növekvő zajszint esetén. A legpontosabb módszernek a HAF algoritmus bizonyult, ahogy az várható is volt. A második legpontosabb pedig a P-HAF. Megjegyezzük, hogy a medián hibák is hasonló trendet mutatnak.

3.2. VALÓS TESZTEK

A javasolt módszer valós szintéren való tesztelésének érdekében 50 különböző képpárt vettünk. Minden egyes sztereo beállításon detektáltunk és megfeleltettünk SIFT¹⁴ jellemzőpontokat. Ezután a fundamentális mátrixot a RANSAC 8-pontos algoritmussal⁹ határoztunk meg, ahol a RANSAC küszöbértéke 1.0 volt. A különböző pontmegfeleltetéseket klasztereztünk fősíkok szerint a T-Linkage¹⁷ eljárás segítségével. A javasolt és a rivális módszereket ezeken a különböző síkrégiókon futtattuk, és a vonatkozó visszavetítési hibák is ezek alapján lettek meghatározva. A homográfiákat a pontok 50%-ának felhasználásával becsültük meg, míg a módszerekre vonatkozó hibaérték kiszámításához a teljes ponthalmazt figyelembe vettük. A végső hibaérték az egyes módszerekhez tartozó

[‡] Itt zaj alatt nulla várható értékű Gauss-zajt értünk.

Módszer	DLT	3PT	P-HAF	n. P-HAF
hiba	100%	67%	64%	63%

Table 1: A különböző módszerekre vonatkozó átlagos visszavetítési hiba aránya az 50 különböző teszteseten. Az arány a numerikusan optimalizált, normalizált DLT módszerhez viszonyított hiba.

Teszteset	DLT	3PT	P-HAF	n. P-HAF
M. House (zöld)	0.498	0.474	0.474	0.473
M. House (lila)	1.036	1.022	1.021	1.020
Building 1. (fekete)	0.542	0.487	0.486	0.486
Building 1. (rózsaszín)	2.344	0.904	0.903	0.903
Building 2. (szürke)	0.487	0.486	0.484	0.484
Building 3. (szürke)	0.900	0.771	0.767	0.765
Building 3. (lila)	1.092	0.702	0.704	0.704

Table 2: Az egyes módszerek átlagos visszavetítési hibája (pixelben) négy különböző teszteset vizsgálva: 'Model House', 'Building 1.', 'Building 2.' és 'Building 3.'

hiba százalékos aránya a numerikusan optimalizált, normalizált DLT-hez viszonyítva⁹. Megjegyezzük, hogy a HAF algoritmust itt nem tudtuk alkalmazni, hiszen nem ismertek a teljes affin transzformációk.

A 2. ábra négy különböző tesztesetet mutat be. Ezeken különböző színnel jelöljük a különböző síkrégiókhoz tartozó pontpárokat. Az ezekhez a tesztekhez tartozó hibát a 3.2. táblázat mutatja be. Látható, hogy a javasolt módszer adja a legpontosabb becslést egy esetet kivéve. Az is látható, hogy a különbség kicsi a 3PT és a P-HAF módszer között. Tapasztalataink alapján a DLT metódus nagyméretű, sok pontmegfeleltetést tartalmazó régiókra sokszor pontosabb becslést szolgáltat. A jelentős különbség, ami a 3.2. táblázatban is megjelenik, a kis méretű régiókból ered, ahol a DLT viselkedése instabillá válik.

4. KONKLÚZIÓ

A tanulmányban javasolt, homográfiát becselő módszer, kiterjeszti a hagyományos pont-alapú eljárásokat, felhasználva a különböző jellemző-pont detektorok által szolgáltatott egyéb információkat. Ennek érdekében az eredeti HAF algoritmust általánosítottuk különböző affin paraméterekre, mint például az elforgatás vagy a skála. Ez különböző típusú adatot szolgáltató jellemző-pont detektorokra egyszerűen módosítható. **A bemutatott módszer két fő újítást tartalmaz: (1) megmutattuk, hogy kizárólag a pontkoordináták használata információ-vesztést okoz, (2) és a homográfia a javasolt módszer esetében már két pontmegfeleltetésből is kiszámolható.**

Figure 2: A négy oszlop a négy különböző tesztet tartalmazza. Az egyes síkrégiókat különböző színekkel jelöljük.

References

1. Jin Zhou and Bing Li, "Robust ground plane detection with normalized homography in monocular sequences from a robot platform," in *Image Processing, 2006 IEEE International Conference on*. IEEE, 2006, pp. 3017–3020.
2. Jian Chen, Warren E Dixon, Darren M Dawson, and Michael McIntyre, "Homography-based visual servo tracking control of a wheeled mobile robot," *Robotics, IEEE Transactions on*, vol. 22, no. 2, pp. 406–415, 2006.
3. Zhengyou Zhang, "A flexible new technique for camera calibration," *IEEE Transactions on Pattern Analysis and Machine Intelligence*, vol. 22, no. 11, pp. 1330–1334, 2000.
4. Toshio Ueshiba and Fumiaki Tomita, "Plane-based calibration algorithm for multi-camera systems via factorization of homography matrices," in *Computer Vision, 2003. Proceedings. Ninth IEEE International Conference on*. IEEE, 2003, pp. 966–973.
5. Zhou Chuan, Tan Da Long, Zhu Feng, and Dong Zai Li, "A planar homography estimation method for camera calibration," in *Computational Intelligence in Robotics and Automation, 2003. Proceedings. 2003 IEEE International Symposium on*. IEEE, 2003, vol. 1, pp. 424–429.
6. Zhongfei Zhang and Allen R Hanson, "3d reconstruction based on homography mapping," *Proc. ARPA96*, pp. 1007–1012, 1996.
7. Tomás Werner and Andrew Zisserman, "New techniques for automated architectural reconstruction from photographs," in *Computer Vision—ECCV 2002*, pp. 541–555. Springer, 2002.
8. Simon JD Prince, Ke Xu, and Adrian David Cheok, "Augmented reality camera tracking with homographies," *Computer Graphics and Applications, IEEE*, vol. 22, no. 6, pp. 39–45, 2002.
9. R. I. Hartley and A. Zisserman, *Multiple View Geometry in Computer Vision*, Cambridge University Press, 2003.
10. Attila Tanacs, Andras Majdik, Jozsef Molnar, Atul Rai, and Zoltan Kato, "Establishing correspondences between planar image patches," in *Digital Image Computing: Techniques and Applications (DICTA), 2014 International Conference on*. IEEE, 2014, pp. 1–7.
11. Paresch Kumar Jain and CV Jawahar, "Homography estimation from planar contours," in *3D Data Processing, Visualization, and Transmission, Third International Symposium on*. IEEE, 2006, pp. 877–884.
12. Daniel Barath and Levente Hajder, "Novel ways to estimate homography from local affine transformations," in *In Proceedings of the 11th Joint Conference on Computer Vision, Imaging and Computer Graphics Theory and Applications - Volume 3: VISAPP, 2016*, pp. 432–443.
13. József Molnár and Dmitry Chetverikov, "Quadratic transformation for planar mapping of implicit surfaces," *Journal of Mathematical Imaging and Vision*, vol. 48, pp. 176–184, 2014.
14. David G Lowe, "Object recognition from local scale-invariant features," in *Computer vision, 1999. The proceedings of the seventh IEEE international conference on*. Ieee, 1999, vol. 2, pp. 1150–1157.
15. Pierre Courrieu, "Fast computation of moore-penrose inverse matrices," *arXiv preprint arXiv:0804.4809*, 2008.
16. Jorge J Moré, "The levenberg-marquardt algorithm: implementation and theory," in *Numerical analysis*, pp. 105–116. Springer, 1978.

17. Luca Magri and Andrea Fusiello, "T-linkage: a continuous relaxation of j-linkage for multi-model fitting," in *Proceedings of the IEEE Conference on Computer Vision and Pattern Recognition*, 2014, pp. 3954–3961.